

Београдска филхармонија
Belgrade Philharmonic Orchestra

Koncertna sezona 2016/17

Ciklus koncerata
kamerne muzike

Četvrtak, 1. decembar 2016. godine
Sala Beogradske filharmonije u 19 časova

Teatar u filharmoniji

Pisma kompozitora

Petar Iljić Čajkovski

Glumci: **Vladimir Aleksić i Tamara Krcunović**

Muzičari Beogradske filharmonije:

**Miroslav Pavlović, Mirjana Nešković, Miljana Popović-Materni, Slađana Aleksić,
Tamara Živković**, violine

Aleksandra Damnjanović, Jelena Popin-Stanošević, viole

**Nemanja Stanković, Goran Mrđenović, Nebojša Mrđenović, Dejan Timotijević i
Nataša Lišanin**, violončela

Nenad Svilar, kontrabas

Slađana Gajić, klavir

Reditelj: **Nikola Ljuca**

Muzičke numere

Andante cantabile II stav iz Gudačkog kvarteta br. 1

Slađana Aleksić, Tamara Živković, violine, Jelena Popin-Stanošević, viola, Nataša Lišanin, violončelo

Jun (Barkarola) iz albuma Godišnja doba op. 37a za solo klavir

Slađana Gajić, klavir

Pezzo capriccioso op. 62 za violončelo i klavir
Nemanja Stanković, violončelo i Slađana Gajić, klavir

Serenade melancolique op. 26 za violinu i klavir
Miljana Popović-Materni, violina i Slađana Gajić, klavir

Valcer-skroko iz Souvenir d'un lieu cher op. 42 za violinu i klavir
Miroslav Pavlović, violinina i Slađana Gajić, klavir

Arija Lenskog Kuda, kuda iz opere Evgenije Onjegin, aranžman za violinu i klavir Leopolda Auera
Mirjana Nešković, violinina i Slađana Gajić, klavir

Andante cantabile (odlomak iz II stava) iz Simfonije br. 5, aranžman Derin Kulen za pet violončela
Nemanja Stanković, Goran Mrđenović, Nataša Lišanin, Dejan Timotijević i Nebojša Mrđenović, violončela

Elegija za gudače u Ge-duru
Slađana Aleksić, Tamara Živković, violine, Jelena Popin-Stanošević, viola, Nemanja Stanković, violončelo i Nenad Svilar, kontrabas.

Odlomak iz baleta Labudovo jezero, scena iz svite op. 20a u aranžmanu Šona Frenklina Brauna za gudački ansambl
Miroslav Pavlović, Mirjana Nešković, Miljana Popović-Materni, Tamara Živković, violine, Aleksandra Damnjanović, Jelena Popin-Stanošević, viole, Nemanja Stanković, Goran Mrđenović, violončela i Nenad Svilar, kontrabas.

Dugogodišnje prijateljstvo postojano samo u pisanoj reči.
Čajkovski i Nadežda Fon Mek su jedno drugom predstavljali najveći oslonac u svim životnim okolnostima u periodu od trinaest godina.
Mecenstvo kao zaboravljena reč; danas se ta ideja svodi na izbegavanje poreza.
Nadežda Fon Mek deluje kao ekscentrik prošlog vremena umesto snažna ženska figura koja pomaže Čajkovskom da se izbori sa svojim depresijama i nesređenom seksualnošću i da uprkos njima stvori svoja najveća dela.
Da li su oni ipak bili u nekoj vrsti intelektualnog braka, namerno nekonzumiranog i neviđenog?
Preko 500 sačuvanih pismama smo pretvorili u jedan prikaz emotivnih i intelektualnih ekstrema dvoje posebnih istorijskih figura.

Nikola Ljuca

Nikola Ljuka, reditelj je rođen 1985. u Beogradu gde je završio Filološku gimnaziju, odsek za klasične jezike, a potom Filmsku režiju na Fakultetu dramskih umetnosti. Učesnik sarajevskog *Talent Campus-a*, *Berlinale Script Station-a* i *Locarno Filmmakers Academy*. Godine 2010. nominovan je za nagradu fondacije *Robert Boš* za koprodukciju. Njegovi filmovi *Četvrtak* i *Narednik* prikazivani su na brojnim međunarodnim (Upsala, Tampere, Kork, Lokarno, Los Andeles, Montreal, Pariz, Kopenhagen, Petrograd, Moskva, Kijev) i domaćim festivalima na kojima su osvajali i nagrade. Radio je kao kasting direktor i asistent režije na filmovima *Krugovi Srdana Golubovića*, *U zemlji krvi i meda* Andželine Džoli, *Pored mene* Stevana Filipovića, TV serijalima *Ja imam talenat*, *Iks-faktor*, *Urgentni centar* i kao video umetnik u mnogim pozorišnim predstavama i projektima na polju savremene umetnosti. Ljuka je autor desetak kratkometražnih filmova. Njegov prvi dugometražniigrani film *Vlažnost* je imao svetsku premjeru na Berlinskom filmskom festivalu u programu *Forum* 2016. godine, nakon čega je osvojio sve nacionalne filmske nagrade i učestvovao na još preko 20 međunarodnih festivala.

Vladimir Aleksić je rođen 1977. godine u Zrenjaninu. Diplomirao je glumu na Akademiji umetnosti u Novom Sadu. Neposredno posle završetka akademije seli se u Italiju na poziv italijanskog pozorišta *Motus*, sa kojima i danas sarađuje. Sa njima je uradio niz predstava, a 2004. godine projekat *Rooms* dobija nagradu za najbolji pozorišni projekat u Italiji (Ubu nagrada). Aleksić sarađuje i sa Elenom Bući, Papijem Korzikatom, Lizom Natoli, Emom Dante, Mazbedom i dr. U Srbiju se vraća 2008. godine i od tada igra u rediteljskim ostvarenjima Ivice Buljana, Nikite Milivojevića, IVE Milošević, Gorčina Stojanovića, Milana Neškovića i Stevana Bodrože. Aktivan je i kao filmski i televizijski glumac, a publika ga pamti i kao voditelja serijala *Ja imam talenat*. Godine 2016. uradio je svoju prvu autorsku predstavu *Drugovi, ja se ni sada ne stidim svoje komunističke prošlosti*.

Tamara Krcunović je rođena u Srbiji, a odrasla je u Alžиру i na Kipru. Upisala je Fakultet dramskih umetnosti u Beogradu. Na kraju studija je dobila poziv od Nacionalnog konzervatorijuma dramskih umetnosti u Parizu, gde je radila sa svojim profesorom filmske glume Filipom Garelom. U Parizu je uglavnom tumačila uloge poput Julije u *Romeu i Juliji*, Beatriče u *Mnogo buke ni oko čega* i Nastjenke u *Belim noćima*. U Beogradu je najviše radila u politički angažovanom pozorištu. Od filmskih angažmana tu su uloge u kratkom filmu *Prostor između nas* Maše Nešković, a u igranim filmovima pojavila se u filmu Lorana Bulanžea *Un An, Koriolanu* Rejfa Fajnsa, *La Dernière Plaine Davida Depesevija* i filmu *Uprkos snegu koji pada* Šamim Sarif.